

چاتوی

روشنین سکان

پری‌های آب و هوای نا

لَيْكِيل پری نسیم

نویسنده: دیزی مدوز
تصویرگر: جورجی ریپر
مترجم: شادی دیری

۹

آغاز ماجرا

۱۹

کیک درب و داغون

۲۵

شبح خبیث پیدا می‌شود

۳۳

بالا، بالا، بالاتر تو ایستم بیایم و پیش تو بیام

۴۳

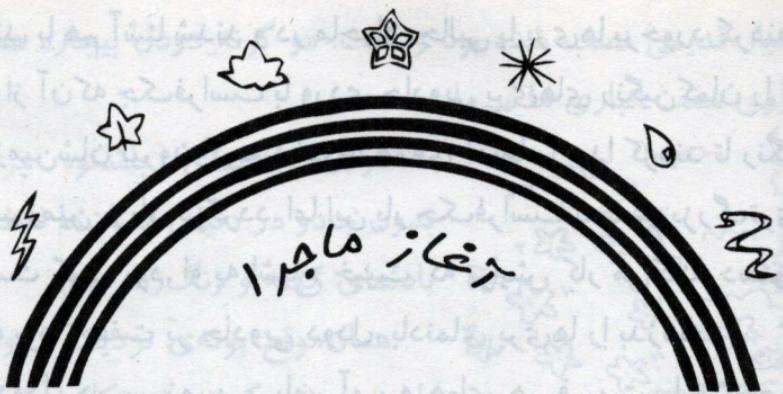
بلند پروازی

۴۷

خوشحال و خندان آن سری نکان دارد و گفت

همین طور دیدن دوباره‌ی بری‌ها هم خیلی هرجان‌داگیر است

کریسمس و ریچل زمانی که باشد و مادرشان به تعطیلات رفته

ریچل واکر در باغ با خوشحالی کنار دوستش نشست و گفت:
«خیلی خوشحالم که توانستم بیایم و پیش تو بمانم.»
آفتاب درخشان روی بوته‌های زیبای گل و چمن‌های سرسبز و
تازه می‌تابید.
کریستی تیت لبخندزنان سری تکان داد و گفت: «من هم
همین طور دیدن دوباره‌ی پری‌ها هم خیلی هیجان‌انگیز است!»
کریستی و ریچل زمانی که با پدر و مادرشان به تعطیلات رفته

بودند، با هم آشنا شدند و در ماجراهای جالبی با پری‌ها برخورد کردند. بعد از آن که جک‌فراست با وردی جادویی پری‌های رنگین کمان را از سرزمین‌شان بیرون کرد، دخترها همه‌ی آن‌ها را پیدا کردند تا رنگ به سرزمین‌پریان برگردد. اما این بار جک‌فراست در دسر بزرگ‌تری درست کرده بود. او به اشباح خبیث که برایش کار می‌کنند دستور داده بود تا هفت پر جادویی دودل، بادنمای پری‌ها را بدزدند.

دودل در سرزمین‌پریان، آب و هوای هر قسمت را مشخص می‌کند اما بدون پرهای جادویی اش هیچ قدرتی ندارد. تا وقتی هم که ریچل و کریستی به کمک پری‌های آب و هوای همه‌ی پرها دزدیده شده‌ی دودل را برگردانند، آب و هوای آن‌جا حسابی قر و قاطی می‌ماند. ریچل گفت: «کاش امروز بتوانیم یکی دیگر از

پرها جادویی را پیدا کنیم.»

او و کریستی قبلاً به کریستال، پری برف کمک کرده بودند و پر برفی دودل را برگردانده بودند. اشباح خبیث دور و بر خانه‌ی کریستی در دهکده‌ی و دربری قایم شده بودند و با شیطنت از پرها جادویی آب و هوای استفاده کرده و حسابی آب و هوای دهکده را به هم ریخته بودند. کریستی که انگار نگران بود، گفت: «باید شش تا پر دیگر را هم پیدا کنیم.» نگاهی به دودل انداخت که روی سقف چوبی

آغاز ماجرا

انبار قدیمی نصب شده بود و گفت: «و گرنه دودل بیچاره همیشه روی سقف انباری ما می‌ماند.»

دودل، بادنمای باشکوه پری‌ها،

بدون جادو در دنیای انسان‌ها فقط یک

بادنمای کهنه و زنگزده بود.

همان‌موقع بوته‌ی نزدیک دروازه‌ی

باغ شروع کرد به تکان خوردن.

کریستی و ریچل دیدند که گل‌های

صورتی تکان می‌خورند. کریستی که نفسش را نگه داشته بود،

آهسته گفت: «به نظرت یک شبح خبیث پشت بوته است؟»

ریچل جواب داد: «بله، بوته تکان می‌خورد.»

ریچل از این فکر که قرار است باز هم یک شبح خبیث را بینند،

ناراحت شد. از وقتی که جک‌فراست با ورد جادویی اندازه‌ی آن‌ها را

بزرگ‌تر کرده بود، ترسناک‌تر

هم شده بودند. کریستی که

به سمت بوته می‌رفت، گفت:

«بیا. حتماً این هم یکی از

پرها دودل را دارد.»

ریچل دنبالش راه افتاد.

از لابه‌لای بوته‌ها صدای

زوze مانندی آمد. دخترها با